

Απόφαση στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-533/12 P και C-536/12 P
Société Nationale Corse-Méditerranée SA κατά Corsica Ferries France SAS
και Γαλλία κατά Corsica Ferries France SAS

Το Δικαστήριο επικυρώνει την μερική ακύρωση της αποφάσεως με την οποία η Επιτροπή ενέκρινε διάφορα μέτρα που έλαβε η Γαλλία υπέρ της SNCM

Η Société Nationale Corse-Méditerranée (SNCM) είναι γαλλική ναυτιλιακή εταιρία που πραγματοποιεί τακτικές συνδέσεις από την ηπειρωτική Γαλλία. Το 2002, το κεφάλαιο της SNCM κατείχαν κατά ποσοστό 20 % η Société nationale des chemins de fer (SNCF) και κατά ποσοστό 80 % η Compagnie générale maritime et financière (CGMF), οι οποίες αμφότερες ανήκαν κατά ποσοστό 100 % στο Γαλλικό Δημόσιο. Κατά την προσφορά μετοχών το 2006, δύο ιδιώτες αγοραστές (η Butler Capital Partners και η Veolia Transport¹) απέκτησαν το 66 % της SNCM, ενώ η CGMF παρέμεινε στην εταιρία έχοντας στην κατοχή της το 25 %, το δε 9 % του κεφαλαίου κατείχαν οι εργαζόμενοι.

Με απόφαση της 8ης Ιουλίου 2008², η Επιτροπή έκρινε ότι η εισφορά κεφαλαίου³ της CGMF προς την SNCM του 2002, ύψους 76 εκατομμυρίων ευρώ (53,48 εκατομμύρια ευρώ για την εκπλήρωση υποχρεώσεων παροχής δημόσιας υπηρεσίας και 22,52 εκατομμύρια ευρώ για ενισχύσεις αναδιάρθρωσης), ήταν συμβατή με την κοινή αγορά. Ομοίως, η Επιτροπή έκρινε ότι τα μέτρα του σχεδίου ιδιωτικοποίησης του 2006 δεν συνιστούσαν κρατικές ενισχύσεις. Τα μέτρα αυτά περιελάμβαναν πώληση της SNCM από τη CGMF στην αρνητική τιμή των 158 εκατομμυρίων ευρώ (νέα κεφαλαιοποίηση), συμπληρωματική εισφορά κεφαλαίου από τη CGMF ύψους 8,75 εκατομμυρίων ευρώ και, τέλος, προκαταβολή σε τρεχούμενο λογαριασμό ποσού 38,5 εκατομμυρίων ευρώ για τη χρηματοδότηση ενδεχόμενου κοινωνικού σχεδίου εφαρμοστέου από τους αγοραστές.

Η Corsica Ferries France SAS, κύρια ανταγωνίστρια της SNCM, άσκησε προσφυγή ακυρώσεως ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου κατά της αποφάσεως της Επιτροπής. Με απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2012⁴, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε εν μέρει την απόφαση, κρίνοντας ότι η Επιτροπή είχε υποπέσει σε πλάνη εκτιμήσεως τόσο ως προς την εισφορά κεφαλαίου όσο και ως προς το σχέδιο ιδιωτικοποίησης. Η SNCM και η Γαλλία ζητούν από το Δικαστήριο την αναίρεση της αποφάσεως αυτής.

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο απορρίπτει τις αιτήσεις αναιρέσεως της SNCM και της Γαλλίας και επικυρώνει τη μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής.

Όσον αφορά την πώληση της SNCM στην αρνητική τιμή των 158 εκατομμυρίων ευρώ, η SNCM και η Γαλλία προσάπτουν στο Γενικό Δικαστήριο ότι δεν εφάρμοσε ορθώς το «κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς»⁵. Το Δικαστήριο κρίνει ότι το Γενικό

¹ Εν τω μεταξύ, η Butler Capital Partners μεταβίβασε το μερίδιό της στη Veolia Transport (3).

² Απόφαση [2009/611/CE](#), της 8ης Ιουλίου 2008, που αφορά τα μέτρα C 58/2002 (πρώην N 118/2002), τα οποία έλαβε η Γαλλία υπέρ της Société nationale maritime Corse-Méditerranée (SNCM) (EE 2009, L 225, σ. 180).

³ Η εισφορά αυτή είχε ήδη αποτελέσει αντικείμενο αποφάσεως της Επιτροπής το 2003 (απόφαση [2004/166/CE](#) της 9ης Ιουλίου 2003, EE 2004, L 61, σ. 13) η οποία ακυρώθηκε με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 15ης Ιουνίου 2005, Corsica Ferries France κατά Επιτροπής (υπόθεση [T-349/03](#), βλ. [Ανακοινωθέν Τύπου αριθ. 58/05](#)).

⁴ Απόφαση Corsica Ferries France κατά Επιτροπής (υπόθεση [T-565/08](#), βλ. [Ανακοινωθέν Τύπου 115/12](#) στα αγγλικά).

⁵ Το κριτήριο αυτό αποσκοπεί στο να προσδιοριστεί αν ένας ιδιώτης επενδυτής θα μπορούσε να προβεί σε εισφορά κεφαλαίου ύψους 158 εκατομμυρίων ευρώ στο πλαίσιο της πωλήσεως της SNCM ή εάν θα είχε επιλέξει την εκκαθάρισή της (CP 115/12). Το κριτήριο αυτό είναι απαραίτητο για να προσδιοριστεί αν υπήρξε κρατική ενίσχυση: συγκεκριμένα, τα

Δικαστήριο ορθώς καθόρισε τα αναγκαία κριτήρια για τον προσδιορισμό του συνετού ιδιώτη επενδυτή με τον οποίο έπρεπε να συγκριθεί η οικεία δημόσια επιχείρηση (η CGMF). Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς συμπέρανε ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι η συμπεριφορά του Γαλλικού Δημοσίου δικαιολογείται από την εύλογη πιθανότητα να αποκομίσει μακροπρόθεσμο έμμεσο υλικό όφελος από την εν λόγω πράξη.

Όσον αφορά την εισφορά κεφαλαίου των 8,75 εκατομμυρίων ευρώ στην οποία προέβη η CGMF από κοινού και ταυτόχρονα με τους ιδιώτες επενδυτές, το Δικαστήριο επιβεβαιώνει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας την επίπτωση της ρήτρας υπαναχώρησης από τη μεταβίβαση η οποία συνήφθη κατά τη στιγμή της εισφοράς κεφαλαίου στο πλαίσιο της μερικής ιδιωτικοποίησης της SNCM. Συγκεκριμένα, το Δικαστήριο επισημαίνει ότι σε περίπτωση ενεργοποίησης της ρήτρας αυτής, οι αγοραστές έχουν τη δυνατότητα να ανακτήσουν την εισφορά τους και να αποχωρήσουν από την SNCM. Είναι επομένως προφανές, όπως διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο, ότι η ρήτρα υπαναχώρησης μπορούσε να έχει επίπτωση στους όρους της ανακεφαλαίωσης και να επηρεάσει έτσι τους όρους συγκρισιμότητας των εισφορών κεφαλαίου των ιδιωτών μετόχων και των μετόχων του δημόσιου τομέα. Δεδομένου ότι το Γενικό Δικαστήριο ανέφερε στοιχεία που αποδείκνυαν την ύπαρξη της επιπτώσεως, ορθώς συμπέρανε ότι η Επιτροπή έπρεπε να προβεί σε εμπεριστατωμένη ανάλυση της οικονομικής επιπτώσεως της ρήτρας υπαναχώρησης από τη μεταβίβαση.

Όσον αφορά, τέλος, την ενίσχυση σε πρόσωπα ύψους 38,5 εκατομμυρίων ευρώ, η SNCM και η Γαλλία υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να εξακριβώσει αν το ποσό αυτό μπορούσε να δικαιολογηθεί σε σχέση με το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή. Συναφώς, το Δικαστήριο τονίζει ότι κανένα από τα επιχειρήματα της SNCM και της Γαλλίας δεν αποδεικνύει ότι το ποσό των 38,5 εκατομμυρίων ευρώ είναι διαφορετικής φύσεως από το ποσό των 158 εκατομμυρίων ευρώ, καθώς και ότι το ίδιο συμπέρασμα επιβάλλεται όσον αφορά το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή.

ΥΠΕΝΘΥΜΙΣΗ : Το Δικαστήριο μπορεί να επιληφθεί αιτήσεως αναιρέσεως, η οποία περιορίζεται σε νομικά ζητήματα, κατά αποφάσεως ή διατάξεως του Γενικού Δικαστηρίου. Καταρχήν, η άσκηση αναιρέσεως δεν έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα. Εάν είναι παραδεκτή και βάσιμη, το Δικαστήριο αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου. Στην περίπτωση που η υπόθεση είναι ώριμη προς εκδίκαση, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς. Σε αντίθετη περίπτωση, αναπέμπει την υπόθεση στο Γενικό Δικαστήριο, το οποίο δεσμεύεται από την απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδα (+352) 4303 2582